

SÜVEG ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Süvegen, Horvát Gábor könyvkereskedésében.

Előfizetési árak:
Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések egyesség szerint.
A nyílt tér sora 1 korona.

Katonák tele.

Ismerjük ezt a képet mindnyájan. Vékony köpenyegében áll a baka a poszton hózivatarban. A sűrűn hulló havat a szél rácsapja az árva katonára, aki kendővel kötötte be a füleit; lába az már nincs is szegénynek; térdig eltemette a hó. Hány sziv sir magában, amikor erre a képre gondol és eszébe jut az a katona, aki neki kedves és aki így fog állani vékony köpenyében, hideg bakancsában, amikor fúj a fehér zivatar.

A síró sziveket megnyugtadjuk. Rajzolunk egy másik képet, az igazit, amelyhez a színeket illetékes katonai helyen szereztük be. Egészen másképpen állítják katonáinkat a hóba. Mi, akik a meleg szobában aggódunk értük, letehetünk szívünkről egy kis terhet, ha megtudjuk, hogy miképpen gondoskodik a hadvezetőség a katonákról. Hogy az első lépést a társadalom tette meg ezen a téren, az a dolgon nem változtat, legfeljebb a polgári szívek dicsérete. A társadalom mindenféle meleg ruhaneműt szállít a katonáknak, de a hadvezetőség tulajdonképpen csak kettőt helyezett teljes mértékben a vállaira: a kötött hősapkát és az érmelegítőt. A többi maga vállalta.

Mindenekelőtt minden katona bundát kap. Az összes bundaszükségletet megrendelték már és a munka folya-

matban van. Az egész szükséglet egy harmadát már el is szállították a harc-terre. A többi bunda pedig még ebben a hónapban készen lesz. Hogy milyen horribilis munkáról van itt szó, ugye azt nem kell külön elmondani. A meleg alsóruha, a haskötő mellett különösen gondoskodtak a láb megóvásáról. Minden katona három kapcát kap: egyet belül vászonból, amelyre következik egy papír- és egy flanell-kapca. Furcsán hangzik: — papír-kapca, pedig ez nagyon fontos dolog. A kitűnő, sűrű papíryanag, amelyet erre a célra használnak, ugyszólván légmentesen fogja körül a lábat s úgy tartja a melegeket, mintha befűtöttek volna a bakancsba. Minden második napon, a menázsijával együtt kapja meg a friss papírost, amelyet előbb jól összegyűr, azután kihuzza, s nyulós, simulékony szövet lesz belőle. Ha az időjárás úgy parancsolja, jutaszövetet is adnak a katonáknak. Ezt úgy kötik a bakancsra, mint a hóseprők a cipőjükre a zsákdarabot. Aki pedig vártán áll, kemény időben botost és külön, nehéz bundát kap. Ha még hozzágondoljuk a kötött, finom hősapkát és az érmelegítőt: ez az igazi kép a hóban álló katonáról. Még csak a gázkályha hiányzik. De ezt már nem is vállalná a katona. Elvégre van szíve is neki, s az minden-nél jobban melegíti. A mi katonáink szíve... Ezt a fűtőanyagot már igazán jól ismerjük.

Ennyit a hadvezetőség gondoskodásáról. S a társadalom? Nemcsak a kezdő lépést tette meg, hanem — ami komolyabb és értékebb — a maga nemes munkáját kitartással, egyre nagyobb erővel folytatja. A gyűjtő központja ennek a társadalmi munkának a Hadsegélyző Hivatal. Egyszer már beszámoltunk arról a tarka vásárról, amely annak felvevő- és raktárhelyiségeiben folyik. Itt láttuk, hogy mindahhoz, amit a hadvezetőség magára vállalt, a társadalom is milyen mértékben járult. A maga speciális dolgában pedig: a hősapkák és érmelegítők előállítására körül máig impozáns az eredmény. Beszélnek erről a számok.

Közel 100 000 hősapka és 100.000 pár érmelegítő van készen. Hány asszony és leány dolgozott ezeken, hány millió pamutszemet vettek fel a tűk s mennyi gyönyörű, meleg gondolat szállt fel a lelkekből azalatt, amíg a pamutszemek felsorakoztak. Egy-egy hősapkát asszony vagy felnőtt leány átlag két napig készít, gyermekleányka három napig. Az eddigi állomány tehát 300.000 munkanapot jelent. A pamut, amelyet feldolgoztak, 20.000 kilogramm. Mindez csak a hadsegélyzőhöz jutott ruhadarabokra vonatkozik, mert legalább 100—1000.000 darabot közvetlenül is elosztogattak a katonáknak. S a tűk nem állanak meg, a csillogó acél egyre jár a nők kezében s a pamutszemekkel egyre fűzik a lel-

Levelek a táborba.

Bevezetés.

Ezeket a sorokat egy régi-régi jóbarátnak írom. Akit hat, hosszú, csudálatos, szegénységben is gazdag, elfutott esztendő választ el tőlem. Táborigi posta sohasem fogja elvinni e sorokat; lehet, hogy majd talán a háború után valamely véletlen kezébe juttatja az írást; — de addig... Oh mennyi szenzációs nap virrad még reánk! S én úgyérezem, hogy mostanában mindig sűrűbben gondolkodok rája s úgyérezem, hogy meg kell írnom e sorokat neki. A rövidség okáért hívjuk őt Liviusznak, bár az igazi neve szebb.

I.

Liviusz; drága, csudálatos, szenzációktól forró, fenséges napok ezek... És Maga is a háborúban van.

Elnézem az aranyporral behintett gyönyörű októberreggi reggeleket és már ott vagyok Magánál, fent az ismeretlen, sohanem látott vidéken, ahol mennek, mendegélnek, futnak, történeke a mi katonáink s ahol egy hősi ulánus ezred tisztjeként Maga is megy a gyönyörű reggeli napfényben. És csudálatos, mesék kéfényében uszó szemeit valahova messze irányítja, keresztül ezen a mozgó

seregen, keresztül az erdőknön, dombokon, leégett falvak füstös romjain, keresztül az egész mindenségen. Hiszen Maga olyan gyönyörűen tudott a messzeségbe nézni, Liviusz.

Soha nem láttam férfit még, aki mindig a távolba, ismeretlenbe nézett volna. A többiek csaknem mind-mind csak maguk körül tekintgetnek, meglátnak kicsi flirteket, semmis érzéseket táplálnak s úsznak az arcok. Csak azt nézik, látják, ami közvetlen közelükben történik és semmit egyebet.

Miért is nézett maga mindig a messzeségbe, mit is látott ott?

Most is tudom, hogy már mikor a srappellek, és a gránátok ólom lepkéi röp-ködnek közelébe, tán akkor riad csak magához. Mihelyt csendesül a tér, mindjárt keresztül néz az egészen, Liviusz.

Vajjon gondol-e ide hozzám? Én mostanában úgy érzem, hogy igen. S engem nem csinálnak meg az érzéseim. Pedig hat év van köztünk. Hat évnek minden öröme, bűje, szenvedése, emlékezése, felejtése, nagy tévedések, nagy igazságok. Kis nyomorult kiábrándulások az emberekből, szóval az Élet.

Mit gondol Liviusz, gazdagabbak lettünk-e ezzel a hat esztendővel, vagy szegényebbek? Mit gondol Liviusz, hogyan ábrándultam én ki azóta az életről? Gondolja-e hányszor éreztem én azóta halálos keserűséget és nagy-nagy megundást mindenek? Hányszor

azt, hogy egyedül vagyok, mindenki között egyedül.

Jöttek Liviusz ezek a nagy rohanó idők, jöttek a csudás napok. Sirtam én is, másikkal együtt... megnyugodtam, rnméltem, félttem, bíztam, — úgy mint most mindenki... és megint rettegetem, vártam, úgy mint más.

De most Magára gondolok Liviusz s ezt nem teheti más, mert csak én ismerem.

Most Magára gondolok és halálosan szomorú vagyok és bágyadt és nincs egy pontja az életnek, amelyen megnyughatnék, akárhova menekülök az emlékeimhez, mind belémarnak a szívembe, mint az éhes farkas.

Csak itt Magánál érzem a mesék elhűsítő, csicsísgató, megnyugtató levegőjét s szepegve, mint a sfrást elhagyó gyerek, simulok a Maga emlékéhez.

Oh Liviusz, nagyon kikaptam az Élettől, fáj még mindig ütése, pedig én jobbat is érdemeltem volna, különösen pedig miért is kellett olyan messze esnem Magától? Talán akkor még minden másképpen alakult volna körültem, mellettem.

Jobban, szebben és én is több lettem volna... más. Mert most szélről tépett bokor vagyok, csak várom, mikor csavar ki gyökereitől a helyemből a vihar.

Liviusz, vigyázzon magára, baja ne legyen. Isten óvja... Isten Vele.

Németh Böske.

kek, kedves, meleg gondolatát, amely mind a harcmegzők felé száll.

A hadsegélyző sok munkája közül még a legujabbról, a keztyű akcióról kell megemlékezni. Megtörtént a végleges megállapodás a különleges keztyűk dolgában. Majd a könyökig érnek a keztyűk, meleg prémről készülnek és csukaszürke posztóboríték kerül a prémmre. Csupán a hüvelyknek van külön ujja, a másik négy ujjat egybegyűjti a keztyű. A tenyéren pedig vékony bőrből vendégújj van, amelybe gyorsan bele lehet dugni a mutatóujjat, ha a fegyvert el kell sütni. Mindenféle fegyvernemnél nagyszerűen kiállotta a keztyű a próbát, s ma már nagyban gyártják. Vagy kétszáz ezerre való prém van eddig együtt s az adományok tömege egyre nő. Az Augusztalapon műhelyében száz ember foglalkozik keztyűgyártással s egy-egy pár most 35 fillérbe kerül. Ha majd a szabás, kivágás is villamos géppel történik, 30 fillérért előállítható. Mégér azonban párja 6—8 koronát. A társadalomnak igazán kedves ajándéka ez a keztyű, mert hiszen a katonáknak kevésbé meleg keztyűjük amúgy is van. De mikor olyan kedves dolog a mi harcosainknak valamit adni.

Ezek a kikapott részletek szólnak arról a készülődésről, amelyek a téli hadjáratot fogadják. S az itthoni szobákban egy kis megkönnyebbüléssel sóhajtok fel. Szeretünk felemel miniket azokhoz, akik értünk kinn, messze tájakon viaskodnak.

Halottak napján.

*Jertek, óh jertek,
Látogassuk együtt a temetőket.*

Az idén gazdag aratása van a halálnak, új sirhaant mégis oly kevés domborul a temetőkben. Halottaink nagyrészt idegen föld vagy a csatatér vörrel áztatott göröngyei takarják be, amelyek fölött még mindig harci paripák robognak. Az idén tehát nagyon sokan lesznek, akik a megemlékezés virágos koszorúját és lánggal égő gyertyaszálait nem vihetik el szereteteik sírjára. Pedig hát az idej évi halottai jobban megérdemlik a virágos koszorút, az omló könnyeket, mint azok, akikért békés munka közben jött el a fagyoskezü halál.

A temetőket járva halottak napján legelső sorban is ezek jussanak eszünkbe. A csatatér hősi halottairól emlékezzünk meg kegyelettel s amit virágdiszben, gyertyalángban nem juttathatunk emlékeztetőnknek, az jusson az élők javára, jusson azoknak, akik a kórszobák mélyén gyógyítgatják a hazáért kapott sebeiket, jusson azoknak, akik a csatatér elesett hőseiben kenyérkereső apát vagy testvért veszítettek el.

A csatatér halottjai ugyanis más beszámítás alá esnek, mint a békés idők elhunytjai. Ez utóbbiak kimulással csak egy családban vagy bizonyos munkakörben hagytak maguk után hézagot. Az, aki a haza jóvoltáért harcolva esik el az mindnyájunk halottja, az egész országnak, az egész nemzetnek. Az egész nemzet rokonérzése veszi körül a porladó hősi emlékeztét, de csudálatosképen ez

az érzés nem oly lehangoló, mint mikor béke idején elhunyt kedveseink sírjára tesszük le a halotti koszorút. Nem oly lehangoló, mert hisz itt a halálból élet fakad, a nemzet jövő-élete, jövő boldogulása. Az ily halottaknak nem gyász zsolozsma kell tehát, de dicsőítő Hymnusz, ujjongó diadalének, mert amit az ország veszít az elhunyt hősekben, annál nagyobb a nyereség. Hiszen az ő hősi haláluk egyengeti a sikerek útját, az ő hősi haláluk alapozza meg a végső győzelem fenyegető nagy épületét. Nem a lehangoltság illik tehát az idej halottak napjára, hanem az erős bizakodás érzése. Talán sok is az elesett hősek száma, de ez csak azt bizonyítja, hogy sokan vannak olyanok, akik a hazáért nemcsak élni, de meghalni is tudnak.

Legyen tehát az idej halottak napja egy főnséges, magasztos ünnep a magyar társadalomra nézve, egész nemzet forrjon össze lelkiileg s ez az összeforradás adjon táplálékot annak a munkának, amelynek célja a háború okozta sokféle sebnek a felgyógyítása. Ne egyszerű gyertyák gyuljanak ki az idej a sírhalmokon, hanem áldozati lángok a nemzet további áldozatkészségének tündöklő lángjai. Még mindig messze van a döntés napja, folyton újabb és újabb erőfeszítésre van szükségünk, ha győzni akarunk, ehhez az erőfeszítéshez szolgálatoson rugót a halottak emléke, különösen azoké a halottaké, akik a csatatéren porladnak.

Ők adták a legtöbbet, ők az életüket adták oda a nagy cél érdekében, miért ne áldozhatnánk mi könnyű szívvel, jóval kisebb értékeket. Halottak napján látogassuk a temetőket, ösztönzést, lelkesedést meríteni a jövőre néző áldozatokra.

Keresek egy kis lányt...

Keresek egy kis lányt... Haja szöke felhő,
Alóla igézőn két ég kacag elő.
Tekintete tüzel, megejt minden szava,
Ajkán hal el a nap, orcája bérc hava.
Kis fehér házikó, rózsatakart tornác,
Aranyos kalitka — ott... ott dalol, trilláz...
Csak ott keresd kérék.

Fuldokolva köhög. Zubhonya egy vér lett.
Mint a jeggyűrű s a Mária amoulette...
De sokszor megóvott! Míg egy kozák lándzsa
— Érmem csókolgattam — keblemet átjárta.
Édes lluskámnak, el ne feledd pajtás...
Hozzá száll a lelkem, végső só... hajtás...
S lehanyatlott feje.

Keresek egy kis lányt... Hej! sokan keresnek,
Duna-Tisza táján... nyugotnak, keletnek...
Istenem! De sok is az özvegy, az árva,
Menyasszony ki, ifjút csak várja, csak várja...
A harc zivatarát százszor is kiállnám,
Csak azt a kis lányt, azt meg ne találánám.
— Te légy vele Isten!

Brünn, 1914 okt. Ágh Ábel.

H I R E K.

Őszi eső.

Nyirkos ujjával megérintette földünket az őszi. Lehelletétől borongás fut végig a tarlókön, a falvak viskói megrázkódnak, a városok kevély házai elkomorúlnak. Esője beszívódik a barázdák alá, a szobákba, a butorok közé, a ruhába, a lélekbe.

Máskor, Istenem, máskor... az ősznek ez a beköszöntője egy világot pusztított el és másikat teremtett helyébe. A nyár világa omlott össze s a nyár fényét, napsugarát, könnyűségét, a szabad természet mosolyát temette romjai alá. Helyén megszületett a

tél, amely pihenést ágyalt a földműves magyar nép elfáradt dereka alá s a szórakozás millió csillogó kékjét rázta szét a városok templomtornyai és gyárkéményei közé. Ma nem gondol pihenésre a falu és város, a jövő mutat a mulatságok lengé ruhájú nemtőljének.

Aki fegyverfogható ember volt kunyhóban vagy p-lotában, ott van a csatatéren. A suhanckorba érő fiú és a görnyedt hátú férfi türelmetlenül lesi a hívó szót, amely őt az ellenség elé rendeli. A többi gondolatjának minden rebbenésével a tűzvonal hajladoxását kíséri. Ahogy megeredt az őszi eső és a szél első trillái végigszaladtak a háztetőkön, az első eszmélés nekik szólt, nekik, akik a harctéren az egyik hőstettet a másikkal koszorozzák meg.

Melyik sivit jobban az orosz mocsarak fölött, az őszi szél vagy a shrapnell? Sűrűbb-e a golyózápor, mint az égből aláhulló eső? Sötéte-e az éjszakák és fagyos-e az ölelésük...?

A millió kérdés imádsággá olvad össze. Azért imádkoznak, hogy a dermesztő csepp megenyhüljön, ha a harcok ruhájához ér. A Szibéria szülte fagyos szél változnék át enyhe fuvallommá, mire lövészárkaink fölött elsuhan. A nedvesség ne ivódjék keresztül köpönyegeiken s ha levágnák magukat a földre, hogy jobban célba vehessék az ellenséget, gondoljon a föld arra, hogy a világ legnemesebb lelkei pihegnek rajta, fagyos lélekzetét tartsa hát vissza.

Az éjszakák pedig ne legyenek esillagtalanok; ha mutatóba is, tűzzön egy-két pitykét kárpitjára az ég, hogy a koromsötétség kímélésében elfaradt szemek megpihenhessenek rajtuk s míg pihennek, gazdájuk elgondolhassa: az én édes anyám most fölne az mennyboltozatra és rám gondol, én meg rá; ő azt mondja, az Isten áldjon meg engem, én meg azt, az Isten áldja meg őt...

— A hivatalos lapból. A hivatalos lap közli, hogy a király lovag *Ahsbaks* Sándor zalavármegyei főispáni titkár, volt sümegei szolgabíró a tűzérsegnél viselt hadnagy rangfokozatába újból kinevezte.

— Főigazgatói látogatás. *Kárpáthy* Kelemen tankerületi főigazgató a reáliskola meglátogatása céljából pénteken reggel Sümegegre érkezett.

— Süvegh János bucsuztatója. A magunk részéről már kifejezést adtunk annak az őszinte sajnálkozásnak, melyet járásunk egész társadalma *Süvegh* János távozása felett érez. Most ime — városunk társadalmának színe-java igazán nemes módon bucsuzott el tőle. A hadsegélyezés céljára szolgáló adakozásai váltották meg S. J. barátai és tisztelői a búcsúlakomát. A búcsú e nemes módját a következő szöveggel kibocsátott gyűjtőív eszközlte: *Süvegh* János Szolnokra távozó járásbíró tiszteletre barátai és tisztelői eltávazása alkalmából búcsúlakomát óhajtottak rendezni: — ettől azonban a mai rendkívüli viszonyokra tekintettel a távozó nemes és hazfiass lelkére valló kivánságára elállottak. Mégis, hogy a távozó iránti tisztelet és ragaszkodásunknak barátai és tisztelői kifejezést adhassanak, felkértenek, hogy a lakomaköltés megváltása címén bármely, tetszés szerinti összeget jótékony célra adakozni sziveskedjenek. A befolyandó összeg hadi segélyezésre a községi előjáráságnak fog átadatni. A gyűjtőív 170 Kt juttat *Süvegh* János nevével a fent írt jótékony célra. Az iven a következő nevek szerepelnek: *Fürst* János dr., *Szücs* Zsigmond, *Krisztinkovich* József, *Havranek* János, *Steiner* Simon, *Somlyai* Ambros, *Végh* József dr., *Lukonich* Gábor dr., *M. Kossa* Gusztáv, *Epstein* Ödön, *Bricht* Viktor, *Kiss* Antal, *Hartl* István, *Németh* János, *Sümegei* Tivadar, *Apáthy* József, *Takács*

Berson Gummiarcsok a legjobb

Zsigmond, Havas Béla dr., Vértessy Béla, Kazár Manó, Fischer Mór, Malomsoky János, Kovács Izidor, Surgóth Miksa, Gellért Samu dr. Biró József dr., Csonka Antal, Nagy István dr., Eitner Zsigmond, Havas József, Sente Sándor, Bachinger Imre, Aranyossy Árpád, Bódis Tivadar, Gosztony Sándor, Darnay Kálmán, Solyomy Tivadar, Vendel János, Dehény József, Bánfi Alajos, Eitner Jenő, Éles Károly, Parkas István, Talabér Károly, Barkóczi Károly, Beretzky Gyula, Mesterházy Sándor, Orzechowsky Róbert, Gellért Mór, Pentz Mihály, Heitzy Lajos.

— **Hős ügyvéd.** A békében legjobbszívú emberek, akik a légynek se tudtak ártani, hogyan válnak a háborúban a hősök hőseivé, — arra érdekes példa sokunknak igen kedves ismerőse, dr. László Pál egerszegi ügyvéd. Századának egyik embere sebesülten fekszik a szombathelyi kórházban, az mesél valóságos csudákat arról, hogyan tartja rettenthetetlen bátorságával a lelket az egész században, hogyan buzdítja, bátorítja a lényiséget a legnagyobb tüzből az ő lelkesítő szava és példája, „Százszor hallottam tőle, — meséli a sebesült vitéz, — a legvészesebb tüzből; se baj gyerekek, csak előre, az lsten velünk van, úgyse talál a komisz muszka fegyver!” És ő maga megy legelől, pedig századában a tisztiek javarésze már ki sebesült, ki halott. A legénység annyira szereti őt, hogy életüket áldozzák érte. Rabló generálisnak hívják, mert ellenséges területen ő neki volt kiszíta a szerep, hogy a katonáknak szükséges dolgokat „mindenáron” megszeresse és pedig a legveszedelmesebb és legnehezebb feladatok közül való és ő nagyszerűen végezte el. Ime, aki a békében derék, mennyire derék tud lenni a háborúban is, ahol pedig egész más erények kívánatosak.

— **Ágh Ábel sebesült.** Olvasóink egy kedves ismerőse, kinek meleg hangulatú versei nemcsak a Dunántul majd minden jelentősebb lapjában, hanem a fővárosi lapokban is helyet kapnak, — sebesülten fekszik a brünni kórházban. Balkezét járta át egy orosz golyó. A kórházból küldte a „Keresek egy kislányt” című kedves verset, melyet mai számunkban közlünk. Szívvel kívánunk derék munkatársunknak mielőbbi teljes gyógyulást és örülünk, hogy muzsáját a háború borzalmai sem riasztották el mellőle.

— **Koszorúmegváltás.** Németh Böske boldogult édesapja emlékére, Kúdy Árpádné pedig boldogult férje emlékére 5—5 koronát adtak koszorúmegváltásul kiadóhivatalunk utján az északi harctéren hősi halált halt Sári Ferenc szegény özvegyének és gyermekeinek. — Övék az elismerés és hála nemcsak a boldogtalan özvegy asszony lelkéből, hanem a szent így minden hívének szívéből azért, hogy e szép példával előljárnak és az amúgy is kegyeletesen szép halotti megemlékezést ezzel a magasztosan nemes tartalommal látják el. Reméljük, hogy a szép példa sűrű követésre talál, hiszen lehetetlen, hogy őszintébb meghatottságot ne váltson ki a koszorúra szánt összeg, ha ilyen formában szentelődik az elhunytak drága emlékének.

— **Adjunk a beteg harcosok ápolására.** A sümegi vöröskereszt egyleteh 1914 október hóban adományoztak. Lovag Zierer Ernő mikosdi birtokos Kosenszky Miklós urodalmi intéző által 38 zsák burgonyát szállított hozzánk vasuton. Nagyörböről Verébelyi János községbíró és Kovács Bálint a lakosoktól beszédett tárgyakat kocsin hozták be. Bódis János 1 K Kisörbör községből, Döbröce községből Verehéli Gábor bíró, Mihályfáról szintén. Gyepükajánból Pötlér József néptanító sajátjából és gyűjtésből. Gógánfáról Küllay János birtokos, Urbérből Vajai erdővédéné, Káptalanfáról ft. Schandl Ferenc plébános. Sümegcsehi községből Kar-

dos Antal bíró átadott 21 K 94 ft, az Asszeghez járult ft. Szanyi Ferenc esperes 10 K, Stirling János képlán 5 K. N. N. 2 K 40 fill. Cserny Báláné 2 K, egyesek 2 K 54 fillér. Az ajándékok neve: gabona, liszt, zsír, baromfi, fél birka, tojás, káposzta, zöldség, gyümölcs, tej, hagyma, bor és cigareta. A többieleginkább sümegi adakozók névsorát helyszűke miatt most nem közölhetjük. A vöröskereszt egylet nyilvántartja a nemesszövetek névsorát. Fogadják a jótévő úrnők, urak és községek lakói a halás katonák nevében is mély köszönetünket. Sümeg, 1914 okt. 31. Scholtz Károlyné, Bánfi Alajos elnökök. Tóth Lajosné pénztáros.

— **Könyvtár.** A sümegi polgári önképző kör könyvtára az építés alatt szünetelt. Most, hogy a kör új székházába bevonult, a könyvtár ismét a közönség rendelkezésére áll. Könyvtár-óra vasárnap 2-kor van.

— **Meleg ruhát a katonáknak.** Lapunk múlt számában közzétett felhívásnak annyira eleget tettek Sümeg asszonyai és leányai, hogy mamár mind a 20 kg. pamut munkában van, sőt ha lenne még költségünk pamutra, bátran kioszthatnók, mert munkás vállalkozó kéz egyre jelentkezik kötőpamutért. A budapesti Hadsegélyző Hivatalnak okt. 28-án beküldtünk ismét 2 csomagot: 20 hősipka; 20 pár térdvédő, 20 pár érmelegető, 20 pár kapca és 20 drb. haskötővel. Együttal kértem ingyen pamutot is. Harcosainknak szánt hősipkák, térdvédők stb. költségei fedezésére szolgáltak eddig a következő adományok: Jótékony nőegyesület, Erzsébet egyesület, Izraelita nőegyesület 100—100 K, Dr. Kellemen Károlyné 25 K, Szűcs Pálné 10 K, Éles Károly, özv. Fischerné 4—4 K, Szele Kálmánné 4 K 12 ft. Csigó Mária, Szabó Erzsébet 2—2 K, Koszrumegváltás a reáliskola részéről 20 K Bankett megváltás dr. Kellemen Károlytól 5 K. Aki még adakozni szándékozik, köszönettel nyugtázzuk. Ajándékozta: Böhm Pálné 12 m. barchette 6 pár kapcára, Varga Mariska 1 hősipka, 1 pár térdvédő, 1 pár érmelegetőt. Költöttek hősipkát stb.: Barkóczy Károlyné, Eitner Vilma, Kohida Piroška, Homor Jánosné, Oszkai Margit, Csik Teréz, Tóth Teréz, Bódis Ignác, Kúrthy Jánosné, Darnay Olga, Szalkai Ilonka és Mariska, Steiner Ignác, Szatmáry Jánosné (Csabrendek) Müller Ilonka, Horváth Jánosné, Kohlmann Miksáné, Holba Mariska, Bárdossy Edéné, Tóth Józsefné. — A Jótékony Nőegyesület elnöksége az 1910 évi közgyűlésen e három intézet: áll. reáliskola, polg. leányiskola és az áll. elemi fiú és leányiskola szegény árva tanulói segélyezésére megszavazott 20, 20 és 10, összesen 50 koronát ebben az évben is kiutalta. — Dr. Kellemen Károlyné.

— **A mi mozink.** Teljesen készen, a mi viszonyainkhoz mérten pazarul berendezve várja a megnyitást a sümegi Apollo mozgóképszínház. A megnyitás valószínűleg november első hetében megtörténik és ezzel a modern kultúra egyik legértékesebb szórakoztató eszköze kerül a sümegi közönség rendelkezésére. Remélhető, hogy közönségünk méltányolja a vállalat áldozatait és ez a kis városban sokszorosan értékesebb kulturintézmény meg fog állani városunkban a nehéz viszonyok dacára is. A háborús idők természetesen a mozi műsorán is erős nyomot hagynak, mert a műsor egy részét mindig háborús aktuálisok foglalják le. A közönségnek más városokban, a fővárosban pedig különösen még a békés időkbeli szolgáltatásnál is nagyobb szolgálatot tesz a mozi, mert kevés pénzért nemes és értékes szórakozást nyújt, legalább egy-két órára lebilincseli figyelmét és elvonja gondolatát új ézet ezer komor gondjától. E téren az Apollo mozi vezetősége teljes igyekezetével törekedik minden kívánalmat kielégíteni. Tartalmas, érde-

kes és szórakoztató órákban less legalább a hét egy-két napján része városunk moslító-gató közönségének.

— **Értesítés.** Tudatom a szülőkkel s a szállásadókkal, hogy a helybeli áll. reáliskolában a tanárok a következő időkben fogadnak a tanári szobában: Dehény József csütörtökön 11—12; Praenkel Jenő dr. hétfőn 10—11; Haid Ferenc szerdán 11—12; Martos Ignác hétfőn 11—11. Az igazgató hivatalos órái: hétfőn 9—10; kedden 9—10; szerdán 11—12; csütörtökön 9—10; pénteken 10—11, szombaton 10—11. Természetesen az igazgató s a tanárok más időben is adnak felvilágosítást az érdeklődőknek, ha fent vannak az intézetben s hivatalosan nincsenek elfoglalva. Otthonukban a tanárok s az igazgató felkeresése mellőzendő. — Dr. Kellemen Károly igazgató.

— **Szédelgés a vasgyűrűvel.** A sümegi jegyzőség rendeletileg értesítést kapott, hogy gaz szélhámosok a magyar társadalom eme nagysáftú jótékonsági akcióját a saját zsebükre akarják kihasználni és hamis vasgyűrűk árulásával félrevezetik a közönséget. Ez uton is figyelmeztetjük a közönséget, hogy ilyen gaz szélhámosoknak ne bíljenek fel, hanem azonnal tegyenek jelentést a csendőrségnél.

— **Hirdetmény.** A járási főszolgabíró úr 5447/914 számú rendelete folytán közhírré teszem, hogy az iparhatósági megbízottak választására jogosultak névjegyzéke a községhezán november hó 1-től november hó 8-áig közszemlére lesz kitéve, mely időben az a hivatalos órák alatt az érdekeltek által megtekinthető. Sümeg, 1914 október 31. György Elek ált. íző.

— **Melyik dicsőbb?** A hadikórházban egymás mellé került két derék sebesült vitéz. Az egyik pionér, a másik huszár. Időtöltés végett is évődnek egymással, ki a kílőnb.

— **Ecsém!** Olyan hídert vertünk a Visztulán, hogy no?! — mondja a pionér.

Hosszat sercent rá a huszár, teljes megvetéssel:

— **Hidat verni könnyű.** De oroszot verni komám! Amm'a valami!

Felelős szerkesztő: Gellért Samu dr.

Szerkesztőtárs: Németh Böske.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Gulliver

A prima
kaucsuk
cipősarok
a
kaucsuk sarkok
királya

Gulliver olcsó, mert kaucsukból készült.

Röntgen-laboratórium Jánosházán.

Október havában nyílt meg Dr. MARTON ADOLF röntgen-laboratóriuma Jánosházán. Átvilágítások eszközöltetnek diagnostikai célból. Fevételek is készülnek.

PAPIR
szalvéták
fehér és színes
100 darab K 1:50-től
K 3:50-ig.

Kapható: Horvát Gábor
papirkereskedésében Sümegen.

SZOLID KISZOLGÁLÁS!

ÓRIÁSI RAKTÁRI

Használjuk fel az alkalmat, hogy
Schnitzler Sarolta
kézimunka üzletében
míg a készlet tart, mindenféle kézimunkát mélyen
leszállított áron szerezzünk be.

MÉLYEN LESZÁLLÍTOTT ÁRAK!

KEDVEZŐ ALKALOM!

APOLLO

mozgófényképszínház • Ramasetter-utca.

Nagyérdemű közönség! Szíves tudomásul adjuk, hogy az

APOLLO mozgófényképszínház

Földes Imre

Rablélélek

című 5 felvonásos drámájával, melynek főszerepét Fedák Sári játsza,
november hó 7-én szombaton
m e g n y i l i k.

HELYÁRAK: Páholyszék (5 személyre) 5 K, Zsölye 80 f, Kőrszék 60 f. Tám-
lásszék 40 f. Diák és gyermekjegy: Páholyszék 60 fillér,
Zsölye 50 fillér, Kőrszék 40 fillér, Tamlásszék 20 fillér.

Kezdet a szombati előadásoknak d. u. 5 órakor és este 8 órakor.
Vasárnap délután 4 órakor, este 6 órakor és 8 órakor.

Ismerve városunk intelligens közönségének kifejtett műízlését nem kiméltünk
sem költséget, sem fáradságot, hogy a modern követelményeknek mindenben megfelelő első-
rendű **mozgófényképszínházat** létesítsünk.

Amidőn ezt a n. é. közönség tudomására adjuk, kérjük, hogy vállalatunkat jóakaró
támogatásában részesíteni kegyeskedjék. Hogy ezt kiérdemeljük előre is jelentjük, hogy
csakis elsőrendű képek kerülnek bemutatásra.

Ismételve kérjük a n. é. közönség támogatását, vagyunk kiváló tisztelettel

APOLLO mozgófényképszínház.

Korun
pai népe
borutól
vagyunk
háborub
vegbem
lés szer
verben,
móniájá
arra tar
tulsulyb
a Hoher
császár
Francia
sára va
sodorta
kialakul
iki hábo
egyensu
és bizto
lamok s
tán Eur
talma h
biztosítá
lamelyik
hátere
seny, a
között

Oh Liv
négy hón
Mindenki
szén és
óta, mind
moru per
bánatot k
Mennyi r
mennyi
tudlak ki
Liviusz
Maga bu
érmét, va
a kezébe
vele legy
szemekke
vitte? S
nyított sz
s akinek
resztül-lo
aki titkon
vajjon ne
s jön 2-
Oh Li
tudott len
egyszer
de ez cs
Maga vo
— Most
Máshol
néhány s
amelyek
szekrény